

Sygnatura akt V Pz 14/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Beata Łapińska

Sędziowie: SO Agnieszka Leżańska

SO Paweł Lasoń (spr)

Protokolant: starszy sekretarz Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z powództwa W. Ś.

przeciwko J. Ś.

o zadośćuczynienie i odszkodowanie

w przedmiocie zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 11 maja 2016 r., sygn. akt IV P 79/15

postanowił:

1. oddalić zażalenie;
2. nie obciążać powoda W. Ś. kosztami postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim umorzył postępowanie w sprawie wobec zawarcia przez strony ugody.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożył powód zarzucając Sądowi Rejonowemu niewłaściwą ocenę materiału dowodowego prowadzącą do zaakceptowania ugody stron, która narusza interesy powoda, bowiem ustalona kwota zadośćuczynienia jest zbyt niska.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód w gruncie rzecz - skarżąc postanowienie Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim o umorzeniu postępowania - chciałby uchylić się od skutków prawnych ugody zawartej z pozwanym.

Skuteczność takiego uchylenia zależy od spełnienia przesłanek zawartych w [art. 918 k.c.](#) Ugoda sądowa ma dwoisty charakter ; jest zarówno czynnością procesową stron zmierzającą do zakończenia procesu i umorzenia postępowania ([art. 223 k.p.c.](#) w zw. [art. 355 § 1 k.p.c.](#)), jak i jest też czynnością prawną, której podstawę materialnoprawną stanowią przepisy [art. 917 i 918 k.c.](#) Zgodnie z przepisem [art. 918 k.c.](#) uchylenie się od skutków prawnych ugody zawartej pod wpływem błędu jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy błąd dotyczy stanu faktycznego, który według treści ugody obie strony uważały za niewątpliwy, a spór albo niepewność nie byłyby powstały, gdyby w chwili zawarcia ugody

strony wiedziały o prawdziwym stanie rzeczy, przy czym nie można uchylić się od skutków prawnych ugody z powodu odnalezienia dowodów co do roszczeń, których ugoda dotyczy, chyba że została zawarta w złej wierze. Przy czym nie dopuszcza się uchylenia skutków prawnych ugody, kiedy błąd dotyczy stanu rzeczy, który według treści ugody obie strony lub choćby jedna z nich uważała za sporny albo niepewny. Nadto uchylenie się od skutków ugody zawartej pod wpływem błędu w trybie [art. 918 k.c.](#) następuje stosownie do [art. 88 k.c.](#), co oznacza, że powód powinien złożyć oświadczenie na piśmie w ciągu roku od wykrycia błędu.

Należy jednak zauważyć, że brak jest podstaw do uchylania się przez powoda od skutków prawnych zawartej ugody. Powód nie wykazał, żeby w ogóle jakikolwiek błąd miał miejsce. Zarówno z treści ugody jak i z treści zapisu audio przebiegu rozprawy jednoznacznie wynika, że ugoda odzwierciedla zakres woli stron jaką posiadały w czasie jej podpisywania.

Zawierając ugodę w sprawie o sygn. IV P 79/15 strony wyraźnie wskazały zakres i wysokość roszczenia, jakiego ona dotyczy, jak również wskazały jego podstawę i zakres. Powód podejmował decyzję o zawarciu ugody w obecności profesjonalnego pełnomocnika. Negocjacje ugodowe trwały blisko dwadzieścia minut. W ich trakcie wyraźnie artykułowano i kilkakrotnie powtarzano, że ustalona kwota ma wyczerpywać roszczenia wynikające z wypadku jakiego doznał powód. Decyzję o zawarciu ugody podejmował powód a nie jego pełnomocnik. W celu właściwego rozważenia propozycji ugodowych zarządzano dwukrotnie przerwy. O udzielenie takich przerw wnosił sam pełnomocnik powoda, który wskazywał, że musi uświadomić powodowi wszystkie skutki ewentualnej ugody. Pełnomocnik ten wyraźnie i jednoznacznie odwoływał się do woli samego powoda. Wola powoda wyrażona została w sposób jednoznaczny. Zgodnie z [art. 917 k.c.](#) istotą ugody jest czynienie sobie wzajemnych ustępstw w zakresie oczekiwanych rezultatów stosunku prawnego. Rozmiar i rodzaje ustępstw pozostają jedynie w gestii zainteresowanych stron. Mogą one być bardzo różne i obiektywnie nie muszą być jednakowo ważne.

Sama ważność zawartej uprzednio ugody została zbadana przez Sąd orzekający w sprawie o sygn. akt IV P 79/15. Dokonując oceny czy zawarta między stronami ugoda jest zgodna z ustawą i z zasadami współżycia społecznego ([art. 58 k.c.](#)), a także czy nie narusza ona słusznego interesu pracownika ([art. 461 § 2 k.p.c.](#)), Sąd ten nie znalazł podstaw do uznania niedopuszczalności jej zawarcia.

Reasumując ewentualny błąd powoda musiałby dotyczyć stanu faktycznego, który wobec treści ugody obie strony uważały za niewątpliwy, a spór albo niepewność nie byłaby powstała, gdyby w chwili zawarcia ugody strony wiedziały o prawdziwym stanie rzeczy. Powód w zażaleniu nie wskazuje na takie okoliczności. Również w chwili zawierania przez strony ugody nic nie wskazywało aby taka czynność była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzała do obejścia prawa ([art. 203 § 4 k.p.c.](#)). Zażalenie nie wskazuje również na takie okoliczności.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zgodnie z [art. 385](#) w zw. z [art. 397 § 2 k.p.c.](#), orzec jak w sentencji.